

10. februar 2021
Sagsnr.: 20/04034
CHJ

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder og tilbagebetaling af tilskud i Vejle Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 34, stk. 2, jf. § 10, stk. 1, nr. 7, og § 34, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007 om tilskud til fastholdelse og pleje af vådområder, jf. § 13 a, stk. 1, i lov om Landdistriktsfonden.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsens afgørelse af 28. februar 2020 om bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder og tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud på A1 , 7323 Give.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Bekendtgørelse nr. 114 af 6. februar 2020 af lov om Landdistriktsfonden.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 10. marts 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ansøger.

Klager har navnlig anført, at

- proceduren for udbetaling af tilskud har vist sig vanskeligere og mere bekostelig, end klager var gjort opmærksom på,
- bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder accepteres,
- tilsagnsarealerne opfylder støttebetingelserne, og
- klager finder et krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte tilskud urimeligt.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

NaturErhvervstyrelsen (nu: Landbrugsstyrelsen) har den 27. februar 2013 meddelt klager et 20-årigt tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder til mark nr. 61-0 og 63-0 i medfør af bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007.³ Tilsagnsperioden er fra den 1. september 2012 til den 31. august 2032.

Landbrugsstyrelsen har den 7. maj 2019 sendt et høringsbrev som følge af, at klager ikke har indsendt fællesskema for 2019.

Den 28. februar 2020 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder og tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud for årene 2015, 2016 og 2018 i hold til tilsagnet. Det fremgår desuden, at klager ikke har modtaget tilskud for tilsagnsåret 2017. Det meddelte tilbagebetalingskrav beløber sig samlet til 3.483,66 kr.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager ikke inden fristen den 1. august 2019 har indsendt erklæring om opfyldelse af tilsagnsbetingelserne. Styrelsen har videre bemærket, at ikke-indberettede tilsagnsarealer efter styrelsens praksis skal bortfalde, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, som taler for tilsagnets opretholdelse. Det er styrelsens vurdering, at der ikke foreligger særlige omstændigheder til at dispensere fra fristen.

Som hjemmel for afgørelsen har Landbrugsstyrelsen henvist til § 10, stk. 1, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007 med senere ændringer og

³ J.nr. 3676-12-10244.

artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013,⁴ jf. artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 640/2014.⁵

2.2 Klagers indhold

Indledningsvis har klager accepteret bortfald af tilsagnet, idet proceduren for at ansøge om udbetaling af tilskud har vist sig vanskeligere, end klager var gjort opmærksom på. Klager har hertil anført, at det er for bekosteligt at lade en revisor udføre arbejdet vedrørende ansøgning om udbetaling. Desuden har klager bemærket, at han indvilgede i at etablere et vådområde på matriklen på baggrund af, at han ville modtage årlig støtte samt at dette ikke var besværligt for klager.

Klager har herefter inviteret Landbrugsstyrelsen til at besigtige vådområdet, da det er klagers opfattelse, at tilsagnsarealerne opfylder støttebetingelserne.

Klager har endvidere anført, at det må anses for urimeligt, såfremt klager skal tilbagebetale det tidligere udbetalte tilskud.

På baggrund af Landbrugsstyrelsens bemærkninger af 30. marts 2020 har klager den 3. april 2020 fremsat supplerende bemærkninger. Klager har heri gentaget klagepunkter fra klagen. Dertil har klager anført en række betragtninger om Landbrugsstyrelsens manglende vedligeholdelse af sandfang i henhold til vådområdeprojektet og styrelsens fremadrettede forpligtelse til at vedligeholde klagers sø eller til at reetablere området, som før vådområdeprojektet. Klager har endvidere anført, at det er uforståeligt, at Landbrugsstyrelsen ikke udbetaler tilskuddet automatisk hvert år.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 30. marts 2020 oversendt sagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Indledningsvis har Landbrugsstyrelsen henvist til § 10, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 171 af 10. marts 2008, hvorefter styrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra fristen fastsat i § 10, stk. 1, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007. I den anledning har styrelsen tilføjet, at det er styrelsens vurdering, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008.

⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse.

Dernæst har Landbrugsstyrelsen anført, at styrelsen skal træffe afgørelse om bortfald af tilsagn, hvis ikke tilsagnshaver inden den 1. august i tilsagnsåret har indsendt erklæring om, at tilsagnsbetingelserne er opfyldt. I den sammenhæng har styrelsen henvist til § 34, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 72 af 28. januar 2015, jf. § 10, stk. 1, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007.

Landbrugsstyrelsen har endvidere bemærket, at afgørelsen om tilbagebetaling af tidligere udbetalt støtte ikke er en skønsmæssig afgørelse. Styrelsen har hertil anført, at ved afgørelse om bortfald af tilsagn, som følge af manglende erklæring, skal styrelsen tillige træffe afgørelse om tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud, jf. § 34, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007. I den anledning har styrelsen bemærket, at det følger af styrelsens faste praksis, som også beskrevet i ordningens vejledning,⁶ at tilskud, modtaget fem år tilbage fra afgørelsesdatoen, kræves tilbagebetalt.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,⁷ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Afgørelsens overensstemmelse med forvaltningslovens krav om begrundelse
- 2) Bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder
- 3) Krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse. Nævnet bemærker i forlængelse heraf, at klagepunktet vedrørende Landbrugsstyrelsens forpligtelser i henhold til vådområdeprojektet ikke er et forhold som nævnet har kompetence til at prøve. Nævnet henviser i den anledning til, at forholdet ikke er en del af afgørelsen og i øvrigt er et tilsynsanliggende.

⁶ Vejledning om miljø- og økologiordninger samt miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger 2019 (for tilsagn givet i perioden 1999-2014).

⁷ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Afgørelsens overensstemmelse med forvaltningslovens krav om begrundelse

Det følger af forvaltningslovens § 22,⁸ at en afgørelse, når den meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Det betyder, at henvisningen skal være entydig og specifik med en nøjagtig henvisning til nr. og dato i Lovtidende og præcis henvisning til paragraf, stykke, punktum, litra osv.

Det følger af § 34, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 72 af 28. januar 2015, at tilsagn om tilskud til fastholdelse for et areal bortfalder, bl.a. hvis de i § 10, stk. 1, nr. 7, anførte betingelser for tilsagn om tilskud ikke er opfyldt.

Endvidere fremgår det af § 34, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, at i de i stk. 1-5 nævnte tilfælde træffer Landbrugsstyrelsen afgørelse om tilbagebetaling af tilskud.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsens afgørelse af 28. februar 2020 ikke opfylder forvaltningslovens krav om begrundelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen ved afgørelse af 28. februar 2020 har henvist til § 10, stk. 1, nr. 7, og artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, som hjemmel for bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder og tilbagebetaling af udbetalt tilskud. Nævnet vurderer, at de korrekte hjemler for henholdsvis bortfald af tilsagn og tilbagebetaling er § 34, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 72 af 28. januar 2015, og § 34, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007.

Det forhold, at Landbrugsstyrelsen efterfølgende i indstillingsbrevet til Miljø- og Fødevareklagenævnet har angivet korrekt hjemmel, kan ikke i sig selv føre til andet resultat. Nævnet henviser til, at korrekt hjemmel skal angives i selve afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt.

Imidlertid finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at Landbrugsstyrelsens begrundelsesmangel ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har i den sammenhæng vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen, og at den mangelfulde henvisning ikke har påvirket klagers forståelse af afgørelsen.

⁸ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

3.2.2 Ad 2) Bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder

Det følger af § 10, stk. 1, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, at tilsagn om tilskud til fastholdelse for et areal er betinget af, at tilsagnshaver hvert år i tilsagnsperioden afgiver erklæring om, at alle betingelser for tilsagnet opfyldes, jf. § 31, og at erklæringen er Landbrugsstyrelsen i hænde senest den 1. august eller i tilfælde, hvor den 1. august er en lørdag, søndag eller mandag, den anden hverdag (lørdag ikke medregnet), der følger herefter.

Det følger af § 34, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 72 af 28. januar 2015, at tilsagn om tilskud til fastholdelse for et areal bortfalder, bl.a. hvis de i § 10, stk. 1, nr. 7, anførte betingelser for tilsagn om tilskud ikke er opfyldt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klagers tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder til mark nr. 61-0 og 63-0 bortfalder.

Ved vurderingen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at fristen for indsendelse af erklæring om opfyldelse af alle betingelserne for tilsagnet var den 1. august 2019. Nævnet har dernæst lagt vægt på, at klager ikke inden fristen har indsendt den nævnte erklæring. Det er derfor nævnets vurdering, at klager ikke har opfyldt tilsagnsbetingelsen i § 10, stk. 1, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, hvorved klagers tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder skal bortfalde, jf. § 34, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 72 af 28. januar 2015.

3.2.3 Ad 3) Tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud

Det fremgår af § 34, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, at i de i stk. 1-5 nævnte tilfælde træffer Landbrugsstyrelsen afgørelse om tilbagebetaling af tilskud.

Det fremgår desuden af Landbrugsstyrelsens vejledning om miljø- og økologiordninger samt miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger 2019 (for tilsagn givet i perioden 1999-2014), s. 56, afsnit 8.1.7, at hvis klager ikke har indberettet tilsagnet i fællesskemaet og tillige ikke har overholdt fristen den 1. august, vil tilsagn om tilskud bortfalde. I forlængelse heraf følger det, at tidligere udbetalt tilskud i så fald kræves tilbagebetalt, dog maksimalt for fem år.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager skal tilbagebetale tidligere udbetalt tilskud til fastholdelse af vådområder i henhold til tilsagnet for årene 2015, 2016 og 2018.

Ved vurderingen heraf har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt til grund, at klagers tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder bortfalder, jf. ovenfor. Nævnet har videre lagt til grund, at klager har modtaget tilskud til fastholdelse af vådområder i henhold til tilsagnet i tilsagnsårene 2015,

2016 og 2018. Nævnet bemærker, at tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud er en direkte følge af bortfald af tilsagn efter § 34, stk. 2, jf. § 34, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 605 af 14. juni 2007, som ændret ved bekendtgørelse nr. 72 af 28. januar 2015. Nævnet finder desuden ikke grundlag for at tilsidesætte Landbrugsstyrelsens vurdering af, at der alene skal ske tilbagebetaling af tilskud for årene 2015-2018, idet dette er i overensstemmelse med styrelsens praksis, som også angivet i styrelsens vejledningen s. 56, afsnit 8.1.7.

Det forhold, at proceduren for udbetaling af tilskud ifølge klager er vanskelig og bekostelig, kan ikke føre til andet resultat. Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker hertil, at der er tale om en erhvervsrettet støtteordning, hvor det påhviler en støtteansøger at gøre sig bekendt med støttebetingelser og ansøgningsprocedurer.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsens afgørelse af 28. februar 2020 om bortfald af tilsagn om tilskud til fastholdelse af vådområder og tilbagebetaling af tidligere udbetalt tilskud på A1 , 7323 Give.